

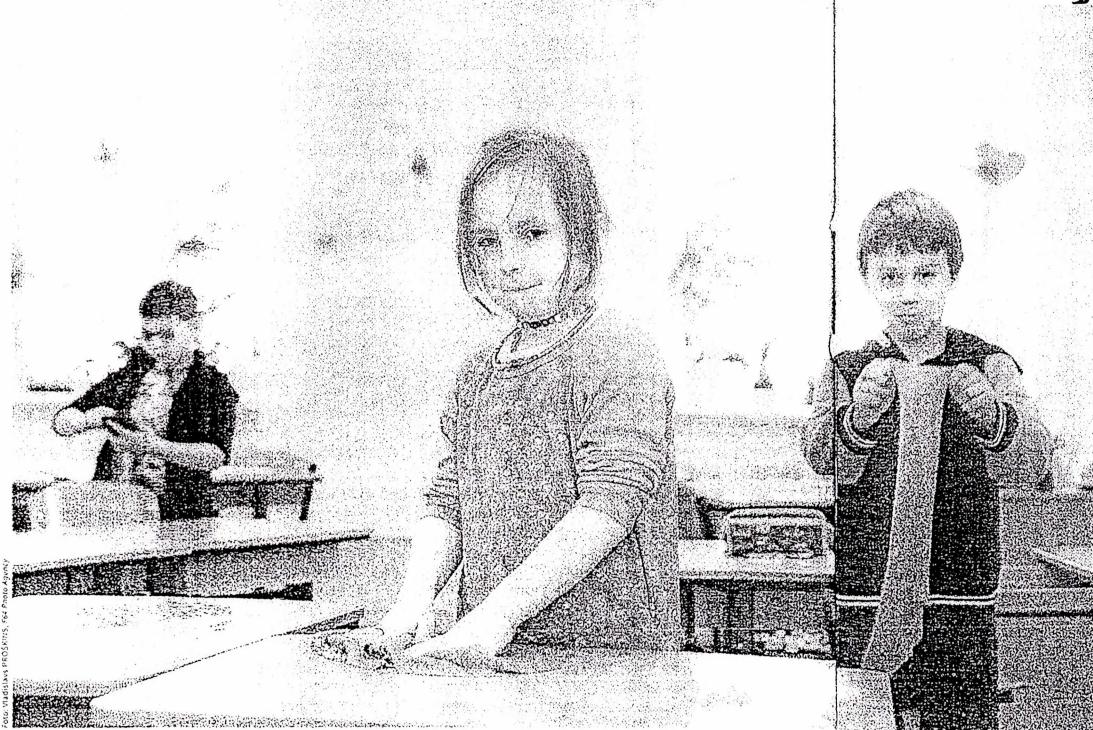
Cēsu internātskola izdzīvo pārmaiņu vējos

Aisma ORUPE

Cēsu internātpamatskola, kas savulaik bija viena no sanatoriju tipa mācību iestādēm, kopš 2016. gada kļuvusi par attīstības centru. Šādu statusu ieguvušas 12 speciālās skolas, kas atšķirībā no citām *koleģēm* nākotnē raugās cerīgāk, jo izglītības un zinātnes ministrija (IZM) solījusi arī turpmāk tām piešķirt finansējumu. Diemžēl šobrīd tas ir visai liess, jo nesasniedz pat valdības noteikto apmēru.

Pieprasījums ir

Skolā patlaban ir 304 audzēknji (no vieniem 197 skolēni), kas apgūst astoņas izglītības programmas. Tā kā no šā gada 1. janvāra tātika pievienots bērnudarzs *Pilāris*, tagad te ir desmit pirmsskolas grupu četrus programmas bēniem ar redzes traucējumiem, somatiskām saslimšanām, valodas, kā arī jaukumiem attīstības traucējumiem. Tapat te pamatuizglītību ieņem skolēni ar dažādām veselības problemām – gan pamata, gan speciālajās programmas. Žemē skolas jumta darbības ari vecāku skola, ko vada skolas psihologi, notiek apmācības iekļaujotā izglītībā vispārizglītojošo skolu pedagoģiem un virķne citu pasākumu, - pakalpojumu klāstu uzskaista skolas metodike Sarmīte Caike, skaidrojot, ka tās ir tik plās, jo attīstības centri ir mācību iestādes, kas ne iikai iesteno izglītības programmas, bet ari sniedz savu reģionā konsultatīvu un metodisko atbalstu bēniem, vecākiem un pedagoģiem. Jauņais statuss nav tikai vārds, jo skolā ierīkota jauns metodisks kabinets, ārstnieciskā sāls istaba, sensora istaba, kur ir dažādas iekārtas, kas palīdz bēniem risināt dažādas psiholoģiskas problēmas, zāle, ar tur īerīkojamām sajūtām. «Mūsu piedāvājumu un pakalpojumus vecāki no-

AR PRIEKU. Cēsu internātpamatskola mācās, ārstējas un dažādas prasmes apgūst vairāk nekā 300 bērnu

veitē tāda veidā, kā ar katru mēnesi šeit piesakās arvien vairāk bērnu. Tas nozīmē, ka nākotnei ir vairs izskatās loti cerīga un te varēsim strādāt, skolot un ārstēt bērus arī turpmāk.» teic S. Gaige.

Saimniecība īela

Ari skolas direktori Zigmunds Ozols ir pārliecīns, ka šai vietai arī ilgu un daudzveidīgu vēsturi būs turpinājums. Viņš atgādina, tātāko pirmsākumiem līdz pat mūsdienām kalpojusi kā gaismas pīts – gan bēniem, gan pedagoģiem (te darbojas ari Skolotāju institūts). Pēc Otrā pasaules kara te tika iz-

veidota Cēsu sanatorijas Meža skola, kur ārstējās un mācījās bērni, kas sirga ar tuberkulozi un astmu. Šādas iestādes tapa vietas, kur daudz zāluma un tirs gaiss. Ari Cēsu skolas zālā zona ir īela: tajā ir parks, ābeldārzs, mežs, plavas. Lai tā būtu sakartota, nākas pamatīgi piestādāt, atzīst Z. Ozols. Viegli neklājoties, jo finansējums gan internātskolām, gan attīstības centriem nav tik liels, kā tā paredez Ministru kabineta noteikumi (šobrīd aptuveni 85%). Ja tas būtu pilnā apjomā, varētu atjaunot gaiteņus, kā ari citas telpas, kas remontētas pirms gadiem desmit.

Soliņo 10% nav

Diemžēl lielā daļā vispārizglītojošo skolu, kur ir šīs programmas,

miem (tādu valsti ir ap 5000) un somatiskajām saslimšanām. Taču jauktie traucējumi ir joti daudziem, piemēram, elpošanas sistēmas veselības problēmas kopā ar autismu vai vieglu garīgo atpālību,» neapmierināti pauž Z. Ozols. Pērn skola rakstījusi vēstuli izglītības un zinātnes ministram Kārlim Šadurskim, lūdzot palielināt finansējumu attīstības centriem par 10%, kā sākotnēji tīcis solīts, jo te tiek sniegti metodiskais atbalsts reģiona mērogā, kas ir nopietns papildu darbs. Atbilde bijusi tāda, ka šā gada budžets jau ir sadalīts, bet, iespējams, kaut kas var mainīties, kad tiks pieņemti budžeta grozījumi. «Ir cerība, ka ar šā gada 1. septembri saņemsim vairāk naudas – atbilstoši audzēknu skaitam. Katrā ziņā šovasar IZM pārstāvjiem rādīsim un stāstīsim par savu darbu, un vienīm pašiem būs iespēja pārliecīnāties par to, kas te notiek un vai šīs statuss ir attaisnojies,» teic skolas direktors.

Konkurence liela

Taču – par spīti naudas problēmām – skolas kolektīvs nav rokas nolaidis. To pierāda arī tas, ka iegūts attīstības centra statuss, un tas neesoši nācis viegli, jo bija jāizpilda virkne MK noteikumu kritēriju. Tie paredz arī to, ka valstī var būt līdz 12. sādiem centriem, proti, Vidzemē, Kurzemē, Latgalē – pa diviem katrā, Zemgalē – viens, Rīgā – pieci. «iegūt šo statusu bija teju nereāl. Konkurence bija milzīga, ko pierāda arī Cēsu internātpamatskolas piemērs: uz vienu vakanci toreiz pretendēja 14 speciālo izglītības iestāžu. Viens no lielākajiem mūsu plūsiem bijis lielais pirmsskolas grupu skalts, kā arī plašais kvalificētā atbalsta personāla klāsts,» saka Z. Ozols. Viņš šobrīd varot droši apgalvot, ka tās skolas, kas ieguvušas attīstības centra nosaukumu, ir galvastiesu priekšā pārējām, jo veikušas lielus ieguldījumus infrastruktūrā un darbiniekos. ■